

Ovisan o internetu

Moj se čarobni svijet
zove vrlo jednostavno – internet.
Vrijeme mi u njemu brzo leti
prođe kao kad se jednom okreneš na peti.
Kad se na stolicu ispred kompa spustim,
momentalno sve zaboravim pa se opustim.
Tu ja svaku svoju brigu riješim
bar samog sebe tako tješim.
U stvarnom životu, znam da ima puno problema,
a ovdje je sve tako čisto i uopće ih nema.
Dok sam na čekanju da se spojim
Mozak više ne osjećam svojim.
Na početku igre dlanovi moji se znoje,
a onda im se počinju mijenjati i boje.
Miša jako dobro kontroliram u ruci,
jer da nije tako bio bih na mucu.
U toj kutiji je sve što u životu trebam,
vrijeme za posvetiti se njoj stalno vrebam.
Po zaslonu mi plovi oblak plav,
zatvoren je i baš ne izgleda potpuno zdrav.
Tako se moj život mjeri satima,
provedenim pred kompom sa zatvorenim vratima.
A tamo negdje u daljini šumi šuma
i zove me da ne ostanem pomračena uma.
Nekad me vuče misao da sjednem na bajk,
al' onda me povuče još jedan, još jedan da stisnem lajk.
Zaboravio sam kako sam se nekada radovao rolanju,
baš kao danas spamanju, hejtanju i trolanju.
Kad slušam o ovisnosti na internetu umirem od straha,
Osjećam da se gušim i ostajem bez daha.
Konfuzija prava je u mojoj glavi,
osjećam trnce kao da po njoj šeću mravi.
Morat ću smanjiti internet, čvrsto sam odlučio
da ne bih više svoj mozak i tijelo mučio.

Gregor Birkić, 1. razred
Gimnazija Sesvete, Zagreb
mentorica Lucija Tustanić